ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Η ΦΙΛΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

Τοῦ τ. ὑπουργοῦ κ. Τ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Συνηθίζεται νὰ λέγεται καὶ νὰ γράφεται ὅτι ὁ ἀγροτικὸς κόσμος τῆς ὑπαίθρου ἀποτελεῖ τὴν ἐθνικὴν «δεξαμενὴν» ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία ἀντλοῦσιν ἀενάως τὰς ἀνανεωτικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Ἐπιτυχέστερον νομίζω θὰ ἦτο νὰ λέγωμεν καὶ νὰ γράφωμεν διαρκῶς καὶ κατὰ κόρον, ἵνα γίνῃ τοῦτο κοινὴ πίστις, ὅτι ὁ ἀγροτικός μας κόσμος, ἡ ὕπαιθρος ἀποτελεῖ τὰς «πηγὰς» ἀπὸ τὰς ὁποίας τροφοδοτοῦνται καὶ ἐμπλουτίζονται αἱ «δεξαμεναὶ» τῶν μεγάλων ἀστικῶν μας κέντρων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους μας. Ἡ σκέψις καὶ μόνη, τί θὰ συνέβαινεν ἂν αἱ «πηγαὶ» αὗται ἐστέρευον καὶ ἔπαυαν νὰ τροφοδοτῶσι τὰς δεξαμενάς, μὲ τὰς ζωογόνους αὐτῶν δυνάμεις, καθορίζει ἀφ' ἑαυτῆς τὸ χρέος τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας, ἔναντι τῶν «πηγῶν» αὐτῶν. Ἀνάλογοι λοιπὸν πρὸς τὴν ζωτικὴν αὐτὴν σημασίαν ποὺ ἔχει ὁ ἀγροτικός μας κόσμος διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας μας τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, πρέπει νὰ εἶναι αἱ φροντίδες καὶ ἡ στοργὴ μετὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ περιβάλλῃ Κράτος καὶ κοινωνία, τὸν ἀγροτικόν μας κόσμον.

Μίαν ἐκδήλωσιν καὶ κατοχύρωσιν τῆς ὀφειλομένης αὐτῆς στοργῆς πρὸς τὰς πηγὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀντλοῦνται αἱ ἀναγεννητικαὶ δυνάμεις τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀποτελεῖ τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβεν ἡ Φιλαγροτικὴ Ἑταιρεία, διὰ τῆς ἰδρύσεως παρὰ τῷ Ἁλισσῷ τοῦ Ἱδρύματός της, τοῦ ὁποίου ἐντὸς ὀλίγου ἀρχίζει ἡ λειτουργία.

Καὶ ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἔταξεν εἰς ἑαυτὸ τὸ Ἵδρυμα τοῦτο, ἵνα διὰ τῆς πνευματικῆς, ἐθνικιστικῆς, χριστιανικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν ἀγροτοπαίδων, ἀνυψώσῃ τὸ ἐπίπεδον τούτων καὶ καταστήσῃ τοὺς ἀγροτόπαιδας, πολίτας — πυρῆνας μιᾶς πολιτισμένης καὶ εὐημερούσης πολιτείας, εἶναι ἄξιος ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύσεως.

Ἕνα βλέμμα εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἅτινα πρόκειται νὰ διδαχθῶσιν οἱ ἀγροτόπαιδες εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν τῆς Φιλαγροτικῆς Ἑταιρείας, καταδεικνύει τὸν ἐθνωφελῆ καὶ εὐρύτατον ἀναπλαστικὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον προώρισται νὰ ἐπιτελέσῃ. Καὶ ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ εἶναι ἐξησφαλισμένη, χάρις εἰς τὸν ἔνθεον ζῆλον, τὸν φανατισμὸν καὶ τὸ πάθος ποὺ ἐμπνέει τοὺς ἱδρυτὰς αὐτῆς, διακεκριμένα μέλη, τῆς κοινωνίας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Μαθήματα, γεωργικὰ διὰ τὴν ἐν γένει καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς γῆς, καὶ τῆς κτηνοτροφίας, διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγαθῶν τούτων ἐκ τῶν ἐπικινδύνων νοσημάτων, διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν τεχνικῶν μέσων, μαθήματα, ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ μας βίου, διὰ τὴν γενικωτέραν πνευματικὴν κατάρτισιν, διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἀμιγοῦς ἐθνικοῦ καὶ χριστιανικοῦ φρονήματος, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου καὶ τὴν ἁρμονικὴν συμβίωσιν, ἐκμάθησις διαφόρων ὠφελίμων τεχνῶν, αὐτὸς εἶναι ὁ εὐρύτατος πλοῦτος γνώσεων μὲ τὰς ὁποίας θὰ ἐφοδιασθῶσιν οἱ ἀγροτόπαιδες καὶ θ' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ τὴν ἀξιοποίησίν των.

Ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ πρέπει νὰ διαφυλλάξωμεν καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ κοινωφελέστατον τοῦτο Ἵδρυμα, μὲ οἵας διαθέτει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δυνάμεις. Φανταστῆτε τὸ ἀθλιον τώρα Ἑλληνικὸ χωριό, πλαισιωμένον ἀπὸ ὁμάδα ἀγροτοπαίδων, ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς αὐτῆς, ποὺ θ' ἀκτινοβολοῦν τὴν χρηστότητα, τὴν ἀρτίαν γνῶσιν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν γείτονα, τὴν ὑψηλὴν ἐθνικοφροσύνην, πῶς θ' ἀλλάξῃ ὄψιν. Καὶ ἂν δὲν βελτιώσωμεν τὸ χωριό μας, ἂν δὲν τὸ μεταβάλλωμεν ἀπὸ κόλασιν, ποὺ εἶναι σήμερον, εἰς μικρὰ κέντρα ὑγείας καὶ εὐημερίας, τὸ μέλλον τῆς χώρας μας εἶναι προδιαγεγραμμένον. Θὰ εἶναι ἡ παρακμή.

ΤΑΣΗΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος
π. Ὑπουργὸς

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Μία ἐπίσκεψις τοῦ Γεωργίου Β' σὲ γειτονικὸ νησί

ΤΟΥ Κ. Β. ΒΡΟΝΤΙΑ

Πρό τινων ἐτῶν ὁ μακαρίτης Βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἐπεσκέφθη ἕνα γειτονικὸ καὶ ποιητικὸ Νησί.

Ἔγιναν ἑτοιμασίες σχετικὲς καὶ μάλιστα ἡ Κυβέρνησις ἔστειλε βοήθημα 20.000 δρ. Τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ ἐνεθυλάκωσεν ἀσφαλῶς ὁ τότε Νομάρχης, ὁ ὁποῖος συνεδέετο μὲ γυναικοσυγγένεια μὲ κάποιον ἰσχυρὸν πολιτικὸν καὶ ἐκεῖθεν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ νέμεται τὸ ἀξίωμα τοῦ Νομάρχου.

Τὸ εἶχε δὲ δικαιολογήσει μὲ λευκὰς ἀποδείξεις διαφόρων τεχνιτῶν.

Μόλις προσήγγισεν ἡ βασιλικὴ θαλαμηγὸς ἀνέβηκε νὰ χαιρετήσῃ τὸν Βασιλέα ὁ Νομάρχης. Εἰς τὸν πίνακα τῶν συνδαιτυμόνων εἶχε παραλείψει τὸν διευθυντὴ τῆς ἀσφαλείας καὶ ταγματάρχη τῆς Χωροφυλακῆς, διότι δὲν τὰ πήγαινε καλὰ μ' αὐτόν.

Ὁ Βασιλεὺς παρετήρησεν αὐστηρῶς τὸν Νομάρχην καὶ τὸν ἔστειλε νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. ταγματάρχην καὶ νὰ τὸν ἐγγράψῃ πλησίον τοῦ Βασιλέως.

Οἱ τελετάρχαι καὶ ὁ Δήμαρχος ἐλλείψει πιστώσεων ἔτρεχαν πεζοί, ὅτε ψιψὶ ἐδῶ ψιψὶ ἐκεῖ βγῆκε στὰ φόρα ἡ πίστωσις τῶν 20.000 δρ.

Ὁ Νομάρχης προσέφερε τσάϊ στὸν Βασιλέα χωρὶς νὰ καλέσῃ τοὺς προϊσταμένους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Καὶ ὁ διαβολοεπιθεωρητὴς τῶν σχολείων διὰ δημοσιεύματος καλεῖ τὸν Νομάρχην νὰ ἐξηγήσῃ ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα προσέφερε τὸ τσάϊ, ὡς ἄτομον ἢ ὡς Νομάρχης γιὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ μὴ πρόσκλησις τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Τοὺς προϊσταμένους ἐκράτησε μακρὰν τῆς ὑποδοχῆς, διότι ἀπήτησε μεγάλην στολήν. Ὁ μακαρίτης Βασιλεὺς ἀντελήφθη τὸ πρᾶγγα καὶ ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν κατέβη μόνος του καὶ διέσχισε τὸν κεντρικὸν δρόμον ὅπου ἀπεθεώθη ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ τοὺς μαθητάς· ηὐχαριστήθη πολὺ καὶ ἐγέλασε, πρᾶγμα σπάνιον, καὶ μάλιστα παρετήρησε τοὺς χωροφύλακας ποὺ ἐμπόδιζαν τοὺς μαθητὰς νὰ πλησιάσουν τὸν Βασιλέα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ψίθυρος γιὰ τὶς 20.000 δρ. καὶ γιὰ τὸ τσάϊ τοῦ Νομάρχου ἔφεραν τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Νομαρχιῶν, παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ σὲ λίγο ὁ Νομάρχης κρίνεται προφυλακιστέος ἐν τῷ μεταξὺ δὲ εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἐκεῖθεν.

Μετά τινα χρόνον προσέρχεται στὸν διοικητὴ Χωροφυλακῆς, τὸν λεβεντάνθρωπο κ. Νικ. Θούα, ὅστις τὸν ὑποδέχεται μὲ ὑποκλίσεις καὶ τὸν προφυλακίζει. Καὶ τὸ τέλος: κατέβαλεν ἀπαθῶς καὶ ἀνερυθριάστως τὶς 20.000 δρ. καὶ πέρασε εἰς τὸ πενταμελὲς Ἐφετεῖον, τὸ ὁποῖον τὸν ἔκρινεν ἐπιεικῶς.

Β. ΒΡΟΝΤΙΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ Ν' ΑΝΕΛΘΗ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΠΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τι, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας προσελκύσεως καταθέσεων ὄψεως, ἐπιβάλλεται μία ἀνωτέρα προσπάθεια ἀναβιώσεως τῶν προθεσμιακῶν καταθέσεων, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει δικαιωματικῶς νὰ ἀνήκουν τὰ ἀνώτερα ἐπιτόκια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρξουν αἱ βάσεις τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἀνάγκης ζωτικῆς καὶ ἐπειγούσης διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐν ὄψει τῶν εὐρωπαϊκῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων.

Θὰ ἔπρεπε ἡ κυβέρνησις νὰ χειρισθῇ τὸ πρόβλημα τοῦτο ὡς ὑπερκομματικὸν καὶ ἐθνικόν, ὅπως καὶ εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα. Βάσις διὰ τὴν χάραξιν μακροπνόου οἰκονομικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ εἶναι αἱ ὑποδείξεις τῶν κ. κ. Ζολώτα καὶ Κυριακοπούλου, οἱ ὁποῖοι συμφωνοῦν εἰς τὴν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς σύλληψιν τοῦ προβλήματος. Ἐπιβάλλεται ἐπίσης ἡ ἐπανόρθωσις σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος καὶ συγκεκριμένως εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ εἰς τὸ τραπεζιτικὸν σύστημα, βάσει τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς ὅτι ὑγιὴς βιομηχανία εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ αἱμοδότησις γίνεται ἀπὸ ὑγιᾶ τραπεζιτικὸν ὀργανισμόν. Δὲν εἶναι ἡ πρόθεσίς μας νὰ ἀνατρέξωμεν ἤδη εἰς τὰ λάθη, ἑνίοτε ἐγκληματικά, τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τὸν τραπεζιτικὸν τομέα ἀπὸ παρελθούσας κυβερνήσεις. Εἶναι πασίγνωστα καὶ ἔχουν πλήρως διαφωτισθῆ ἀπὸ ἐπισήμους ἐκθέσεις, ἔφθασαν δὲ καὶ μέχρι τῆς Δικαιοσύνης. Τὸ οὐσιῶδες, αὐτὴν τὴν στιγμήν, εἶναι νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ ἐπανόρθωσις τῶν λαθῶν καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ζημιῶν, γενικώτερον μὲν διὰ τῆς ἀναχορηγήσεως εἰς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας ὅλων τῶν εἰς αὐτὰς ἀνηκουσῶν ἐργασιῶν, εἰδικώτερον δὲ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κυρίου στυλοβάτου τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας: τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὁ κ. Ζολώτας διαπιστώνει «τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐξυγίανσιν» τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία «ἀποκτᾶ τὴν εὐκαιρίαν ἀναβιώσεως τῆς παλαιᾶς της παραδόσεως, πρὸς νέας κατευθύνσεις καὶ μὲ συγχρονισμένας μεθόδους». Καὶ εἶναι γεγονὸς ἡ ἐξυγίανσις τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ πιστωτικοῦ ἱδρύματος, ἀφ' ἧς ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ σημερινὸς διοικητὴς κ. Βασ. Κυριακόπουλος, προερχόμενος ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς Τραπέζης, ἀνελθὼν μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμίδας τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας καὶ συγκεντρώνων, πλὴν τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως, ἕνα ἀδαμάντινον χαρακτῆρα καὶ βαθυτάτην ἀγάπην πρὸς τὴν Τράπεζαν. Ἀλλά, ἡ πλήρης ἀναβίωσις τῆς παλαιᾶς αἴγλης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἐκ μέρους της ἀποφασιστικὴ συμβολὴ εἰς τὴν ἀναγκαίαν βιομηχανικὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας ἐξαρτᾶται, κατὰ μέγα μέρος, ἀπὸ τὴν δικαίαν μεταχείρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τὸ Κράτος, συγκεκριμένως ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς δικαιωματικοῦ καὶ φυσικοῦ φορέως τῆς βιομηχανικῆς πίστεως.

Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ζολώτας τονίζει εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὅτι κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων συγχρονισμοῦ τῶν βιομηχανιῶν ἐπιβάλλεται αὐστηρὰ προσοχή, λόγῳ τῆς γενικωτέρας πλέον ἀποστολῆς τῶν ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν ὡς ἐθνικῶν μονάδων εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν κοινότητα. Καὶ τονίζει ὅτι:

«Αἱ Τράπεζαι πρέπει νὰ προετοιμάσουν καὶ παράσχουν εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν ὄχι μόνον τὴν οἰκονομικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν τεχνικὴν καὶ ὀργανωτικὴν καθοδηγητικὴν των συμπαράστασιν, εἰς τὰς ὑπαρχούσας καὶ τὰς νεοδημιουργουμένας ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν ταχεῖαν διαμόρφωσιν συγχρονισμένων ἐπιτελικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπέζας».

Τὸ προβάδισμα, δέχεται ὁ κ. Ζολώτας ὅτι «ἀνήκει κατ' ἀνάγκην» εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Καὶ προσθέτει ὅτι ἤδη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑπερέχει σημαντικῶς εἰς τὰς χορηγήσεις μεγαλυτέρας διαρκείας «διότι αἱ εἰς βιομηχανικὰ δάνεια τοποθετήσεις της εἶναι οὐσιωδῶς μεγαλύτεραι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐμπορικὰς Τραπέζας». Πράγματι, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶναι ὁ μοχλὸς τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος. Πρώτη ἤρχισε τὴν συστηματικὴν πιστοδότησιν τῆς βιομηχανίας, ὅταν ἄλλαι τράπεζαι δὲν περιελάμβανον κἂν τὴν βιομηχανικὴν πίστιν εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν των· διαθέτει σήμερον τὸ μέγιστον μέρος τῶν διαθεσίμων της ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ διαθέτει ὁμοίως τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν χορηγήσεων διὰ τὴν βιομηχανίαν. Μερικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι χαρακτηριστικοί:

Κατὰ τὸ 1956, τὸ σύνολον τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 10.783,0 ἑκατομ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ποσοστὸν 29,8 διωχετεύθη μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐνῷ μόνον 15,5 ο)ο διωχετεύθη ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας τραπέζας (ἐξαιρέσει τῶν Κρατικῶν). Ἐνῷ δὲ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν χορηγήσεων μόνον 23,7 ο)ο ἀφεώρων εἰς τὴν βιομηχανίαν, αἱ χορηγήσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦσαν βιομηχανικαὶ κατὰ 55,8 ο)ο. Κατὰ δεύτερον λόγον αἱ χορηγήσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρέχονται πρὸς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ἤτοι εἰς δύο σημαντικοὺς παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ὑποστάσεως τῆς χώρας. Ὅταν, συνεπῶς, ὁ κ. Ζολώτας κηρύσσῃ τὴν ἀνάγκην νὰ γίνῃ προσανατολισμὸς τῶν πιστωτικῶν μέσων «πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς, ἀντὶ τῆς καταναλώσεως», ἔχει ὑπ' ὄψιν του τοὺς ἄλλους φορεῖς τῆς πιστοδοτήσεως καὶ ὄχι τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία, ὡς ἀποδεικνύεται, πρωτοπορεῖ εἰς τὴν ὀρθὴν πολιτικὴν διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ προκύπτει διὰ τὴν κυβέρνησιν τὸ χρέος νὰ προσέξῃ μίαν σημαντικὴν ἄποψιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, περιεχομένην εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ διοικητοῦ της κ. Κυριακοπούλου.

«Ἐὰν ἐπιθυμοῦμεν — τονίζει — μίαν ὁλοκληρωμένην, διανοημένην καὶ συστηματικὴν βιομηχανικὴν πολιτικὴν πρὸς θεμελίωσιν ὑγιοῦς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας, τὴν καλυτέραν λύσιν θὰ ἀπετέλει ἡ ταύτισις τῶν ἐπιδιώξεων καὶ προσπαθειῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μετὰ τῶν τοῦ Ο.Χ.Ο.Α., ταύτισις ἐξικνουμένη μέχρις ἐντάξεως. Ἡ βιομηχανικὴ πίστις — βραχυπρόθεσμος, μεσοπρόθεσμος καὶ μακροπρόθεσμος — θὰ ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀποτελεῖ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς λειτουργεῖ ἡ βιομηχανικὴ οἰκονομία ἐν Ἑλλάδι, ἑνιαῖον πρόβλημα, ἐπιζητοῦν τὴν ἑνιαίαν καὶ πρόσφορον ἐκείνην λύσιν ἥτις ὑπαγορεύεται τόσον ἐκ τῆς στενῆς μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων συναρτήσεως ὅσον καὶ τῶν γενικωτέρων ἐν τῇ Χώρᾳ ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν καὶ διαρθρώσεως τῆς τραπεζικῆς οἰκονομίας».

Καθὼς εἶναι γνωστόν, ὁ Ο.Χ.Ο.Α. (Ὀργανισμὸς Χρηματοδοτήσεως Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως) συνεστήθη κυρίως διὰ τὴν ρευστοποίησιν τῶν παλαιῶν ἀτάκτως χορηγηθέντων δανείων σχεδίου Μάρσαλ καὶ λοιπῶν, τῶν λεγομένων «παγωμένων πιστώσεων», εἶχε δέ, ὑπὸ τὸν βασικὸν αὐτὸν σκοπόν, τὴν ἁρμοδιότητα χρηματοδοτήσεως τῶν βιωσίμων ἐπιχειρήσεων, διὸ καὶ ἐπροικοδοτήθη κατὰ τὴν ἵδρυσίν του (1 Ἰουλίου 1954) διὰ ποσοῦ 10 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Βαθμηδὸν ἐξειλίχθη εἰς μίαν χωριστὴν ἰδιότυπον Τράπεζαν, τῆς ὁποίας ἡ λειτουργία ἀποτελεῖ ὀτὲ μὲν τροχοπέδην, ὀτὲ δὲ βάρος ἐπὶ τῶν ἐξόδων λειτουργίας τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν, ἐνῶ ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως δὲν συνετέλεσεν ἀξιολόγως εἰς τὴν «ἀνάπτυξιν», ἣν εἶχε προγραμματισμένην καὶ εἰς τὸν τίτλον της, ἀφοῦ κατὰ 75 ο)ο αἱ ἐξ ἰδίων διαθεσίμων χορηγήσεις της δὲν ἀφοροῦν εἰς συγχρονισμὸν καὶ ἐξοπλισμὸν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ εἰς κεφάλαιον κινήσεως τούτων. Δὲν φαίνεται, ἑπομένως, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δεδομένων, ὅτι ὁ Ο.Χ.Ο.Α. ἀσκεῖ ἐνσυνείδητον βιομηχανικὴν πολιτικήν. Οὔτε καὶ ὑπάρχει προοπτικὴ νὰ ἀσκήσῃ τοιαύτην πολιτικὴν εἰς τὸ μέλλον, δεδομένου ὅτι στερεῖται τοῦ ἀπαραιτήτου ἐπιτελείου δι' ἕνα τοιοῦτον προγραμματισμόν. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸν περιωρισμένον τομέα τῆς ρευστοποιήσεως τῶν παλαιῶν δανείων, δὲν ἐπέτυχε τίποτε τὸ σημαντικόν, ἀφοῦ μόνον κατὰ 14 ο)ο ηὐξήθη ἡ ρευστότης τῶν δανείων, συμφώνως πρὸς τὰ ἴδια αὐτοῦ στοιχεῖα. Δύναται, ἐν κατακλείδι, νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι τὸ πείραμα τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. ἀπέτυχεν ἢ τουλάχιστον δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς στηριχθείσας ἐπ' αὐτοῦ ἐλπίδας. Ἑπομένως, ἐὰν πρόκειται τὸ ζήτημα αὐτὸ νὰ λυθῇ βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων καὶ ἄνευ «βέτο» τινὸς ἀπὸ ξένους παράγοντας, δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὑγιὴς καὶ ἐθνικῶς συμφέρουσα λύσις εἰμὴ ἡ ἀποδοχὴ τῶν εἰσηγήσεων τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καθ' ὁμολογίαν τῶν ὑπευθύνων παραγόντων, διαθέτει ἤδη καὶ ἐπιτελεῖον καὶ πεῖραν, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴν προτεραιότητα εἰς τὴν βιομηχανικὴν πίστιν. Εἶναι, ἑπομένως, ὥριμος ὅπως ἀναδεχθῇ μίαν ἔτι ἐθνικὴν ἀποστολήν, οἵα παρουσιάζεται σήμερον ἡ μετατροπὴ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἀπὸ βασμόθρεπτον βρέφος εἰς ὑγιᾶ καὶ ἀνδρικὸν ὀργανισμὸν δυνάμενον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν μεγάλην εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν τῶν βιομηχανικῶν ἐθνῶν, ἵνα ἀκινδύνως συναγωνισθῇ καὶ προσπορίσῃ εἰς τὸ ἔθνος τὰ μέσα μιᾶς καλυτέρας ζωῆς. Τὸ πρόβλημα τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος εἶναι συνυφασμένον μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διότι δὲν ὑπάρχει ἕτερος φορεὺς ὁ ὁποῖος νὰ δύναται καὶ νὰ δικαιοῦται ὅπως ἡγηθῇ εἰς τὴν προσπάθειαν ἡμιουργίας μιᾶς νέας βιομηχανικῆς Ἑλλάδος καί, κατ' οὐσίαν, μιᾶς νέας εὐτυχεστέρας Ἑλλάδος.

Θεατρικὰ

Ο «ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ» ΣΤΟ «ΛΥΡΙΚΟ»

Τὴν 14ην Ἰουνίου ἀνοίγει τὰς πύλας του τὸ μοναδικὸν θερινὸν μας θέατρον «Λυρικόν». Ἐφέτος ἡ διεύθυνσις τοῦ θεάτρου φιλοδοξεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ἐπιθεωρησιακὸν συγκρότημα ἰδιαιτέρων ἀξιώσεων, προσεγγίζον πρὸς τὰ Ἀθηναϊκὰ τοιαῦτα.

Ὁ «Μουσικός, αὐτός, θεατρικὸς ὀργανισμὸς» θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἐκλεκτὰ στελέχη μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν συμπαθῆ πρωταγωνίστριαν κ. Μπέμπα Δόξα καὶ τὸν νέον ἐκλεκτὸν κωμικὸν καὶ πρωταγωνιστὴν τοῦ «Μετροπὸλ» Θεσσαλονίκης κ. Γιῶργον Κάππην. Συμμετέχουν ἐπίσης ὁ συμπαθὴς πρωταγωνιστὴς τοῦ «Ἀκροπὸλ» Ἀθηνῶν κ. Γιάννης Σύλβας καθὼς καὶ ὁ ἀμίμητος τυπίστας Γιῶργος Νάκος. Ἐπίσης ὁ γνωστὸς Νῖκος Φέρμας, ὁ κομπὲρ Μ. Βροντάκης κ.λ.π. Εἰς τὸν θίασον συμπράττουν οἱ γνωστὲς σουμπρέττες τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου Ντόλλυ Φλίσκο, Ἀντζέλα Πανᾶ, Λίλιαν Νίκολς κ.λ.π. καθὼς καὶ ἡ ἀγαπημένη τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ Πόπυ Πόλλυ, ποὺ ἀπὸ ἔτους θριαμβεύει στὸ «Ἀκροπὸλ» Ἀθηνῶν.

Ἡ πρωτοτυπία τοῦ θιάσου θὰ εἶναι τὸ ὀκταμελὲς μπαλέττο ποὺ θὰ τὸν πλαισιώνῃ σὲ χορογραφίες τοῦ κ. Σύλβα καὶ μὲ ἀνάλογον πλοῦτον κοστουμιῶν καὶ σκηνικῶν.

Ἐπίσης διὰ πρώτην φορὰν ἐν Πάτραις θὰ παρουσιάσῃ τὸ σύστημα τῆς «Πασαρέλλας» ποὺ δίνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν στὸ θέαμα.

Ἀκόμη ὁ θίασος θὰ πλαισιοῦται ἀπὸ ἀξιόλογα ξένα νούμερα. Τὴν ἔναρξιν θὰ συνοδεύσῃ ὁ Γερμανὸς ἀκροβάτης καὶ ζογκλὲρ «ΜΑΞΙΜ» ποὺ θὰ καταπλήξῃ μὲ τὸ ἐπικίνδυνον πήδημα τοῦ θανάτου.

Ὁ Θεατρικὸς

Ἡ «Μανδολινάτα» δέχεται μέλη καὶ νέους μαθητὰς

Ἡ «Πατραϊκὴ Μανδολινάτα» καλεῖ τοὺς νέους καὶ νεάνιδας ὅπως ἐγγραφῶσιν ὡς μαθηταὶ εἰς τὰς λειτουργούσας σχολάς της, (ἐδὸς Ρήγα Φερραίου ἀριθ. 73), διὰ τὴν ἐκμάθησιν μανδολίνου καὶ κιθάρας, πιστεύουσα ἀκραδάντως ὅτι, παρὰ τὴν σημερινὴν διάδοσιν τῆς μουσικῆς, πάντοτε ὑπάρχει θέσις διὰ τὰ κακῶς ἐγκαταλειφθέντα ταῦτα ὄργανα.

Ἐπίσης παρακαλεῖ τοὺς κατέχοντας τὰ ὡς ἄνω ὄργανα, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐγγραφῶσιν ὡς μέλη.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚ. ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΗΧΙΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Β' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τακτικοῦ
Μειοδοτικοῦ Διαγωνισμοῦ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἔνσφραγίστων προσφορῶν διενεργηθησόμενον τὴν 4ην Ἰουνίου καὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν ἐν τοῖς γραφείοις μας ("Ἑλληνος Στρατιώτου 17, τηλ. 32—38) διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτῶν διαφόρων ἀναλωσίμων ὑλικῶν διὰ τὰς ἐπὶ ἑξάμηνον ἀνάγκας τοῦ Συνεργείου μας ἐπισκευῆς μηχανημάτων.

Ὁ Περ. Δ)ντὴς
Π. Καββαδίας

Η ΑΥΡ